

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

12 NOVEMBRE 1957.

PROJET DE LOI

portant approbation de l'Accord entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg, conclu par échange de lettres, datées à Bruxelles, les 23 octobre et 12 décembre 1955, concernant l'octroi de certains privilèges à la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et aux missions accréditées auprès de la Communauté.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS.

Le Protocole sur les Privilèges et Immunités de la Communauté, annexé au Traité instituant la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier, signé à Paris le 18 avril 1951, dispose en son article 11 :

« Sur le territoire de chacun des Etats membres, et quelle que soit leur nationalité, les membres de la Haute Autorité et les fonctionnaires de la Communauté :

» a) jouissent, sous réserve des dispositions de l'article 40, alinéa 2, du Traité, de l'immunité de juridiction pour les actes accomplis par eux, y compris leurs paroles et écrits, en leur qualité officielle; ils continueront à bénéficier de cette immunité après la cessation de leurs fonctions;

» b) sont exonérés de tout impôt sur les traitements et émoluments versés par la Communauté;

» c) ne sont pas soumis, non plus que leurs conjoints et les membres de leur famille vivant à leur charge, aux dispositions limitant l'immigration et aux formalités d'enregistrement des étrangers;

» d) jouissent du droit d'importer en franchise leur mobilier et leurs effets à l'occasion de leur première prise

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

12 NOVEMBER 1957.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Akkoord tussen België en het Groothertogdom Luxemburg, afgesloten bij wisseling van brieven, gedagtekend Brussel, 28 oktober en 12 december 1955, betreffende het toekennen van zekere voorrechten aan de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal alsook aan de bij de Gemeenschap geaccrediteerde zendingen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Artikel 11 van het Protocol betreffende Voorrechten en Immunititeiten van de Gemeenschap, gevoegd bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, ondertekend op 18 april 1951, te Parijs, bepaalt het volgende :

« De leden van de Hoge Autoriteit en de functionarissen van de Gemeenschap zijn op het grondgebied van iedere Deelnemende Staat en welke nationaliteit zij ook bezitten :

» a) behoudens het bepaalde in de tweede alinea van artikel 40 van het Verdrag, vrijgesteld van rechtsvervolging wegens hetgeen zij in hun officiële hoedanigheid hebben gedaan, gezegd of geschreven; zij blijven tegen dergelijke rechtsvervolgingen gevrijwaard nadat zij hun ambt hebben neergelegd;

» b) vrijgesteld van alle belastingen op hun salarissen en emolumenten, door de Gemeenschap uitbetaald;

» c) te zamen met hun echtgenoten en van hen afhankelijke verwanten vrijgesteld van immigratiebeperkingen en vreemdelingen registratie;

» b) gerechtigd om de eerste maal dat zij hun post bezetten in het desbetreffende land hun huisraad en goederen

de fonction dans le pays intéressé, et de les réexporter en franchise vers leurs pays de domicile lors de la cessation de leurs fonctions. »

Il en est de même du régime des privilèges applicables aux membres de la Cour de Justice qui, aux termes de l'article 3 du Protocole sur le Statut de la Cour de Justice, jouissent, outre de l'immunité de juridiction, des privilèges énumérés aux alinéas b, c et d de l'article 11 du Protocole sur les Privilèges et Immunités de la Communauté.

D'autre part, l'article 14 de ce dernier Protocole prévoit que :

« La Haute Autorité peut conclure avec un ou plusieurs Etats membres des accords complémentaires aménageant les dispositions du présent Protocole. »

Sur pied de ce dernier texte, la Haute Autorité avait, au lendemain de son entrée en fonctions, saisi le Gouvernement luxembourgeois d'un projet qu'elle qualifiait d'« Accord complémentaire sur les Privilèges et Immunités », mais qui dépassait cette portée et conférait le statut diplomatique pur et simple aux membres de la Haute Autorité et de la Cour de Justice ainsi qu'à certains hauts fonctionnaires de la Communauté.

Etant donné l'existence d'une union douanière entre les Etats du Benelux, le Gouvernement luxembourgeois constata qu'il ne pouvait décider seul en la matière et saisit de la question les Gouvernements belge et néerlandais. Le Conseil Administratif des Douanes de Benelux émit un avis favorable, mais sur sa proposition les Gouvernements des Etats du Benelux s'entendirent pour accorder, à titre provisoire et en attendant la conclusion d'un accord définitif entre les Gouvernements des six Etats membres de la Communauté, l'immunité douanière aux membres de la Haute Autorité, de la Cour de Justice et à six hauts fonctionnaires de la Communauté à désigner.

Par la même occasion, était réglé également le régime des immunités douanières applicable aux missions diplomatiques des Etats non-membres accrédités auprès de la Haute Autorité, à savoir au bénéfice des chefs de mission et de leurs adjoints ayant rang de ministre plénipotentiaire.

Ce régime provisoire fut prorogé de six en six mois, afin de permettre aux Gouvernements des six Etats membres de la Communauté de mener à terme les négociations nécessaires. Entretemps, ces négociations se sont tenues à la fin de 1954 et, étant donné que l'incidence des avantages douaniers concédés vise uniquement les trois pays de Benelux, il a été décidé d'adopter une procédure simplifiée, sous forme d'un arrangement dont la teneur est consignée au procès-verbal de la 23e session tenue les 21 et 22 mars 1955 entre les Ministres des six Etats membres réunis au sein du Conseil Spécial de Ministres, lesquels ont pris acte des dispositions convenues entre les Gouvernements des Etats du Benelux et ont déclaré que ces dispositions ne soulèvent pas d'objections de leur part.

En ce qui concerne les personnalités de la Communauté, ces dispositions sont plus restrictives que le régime provisoire en vigueur à l'origine, en ce sens qu'elles excluent du bénéfice des immunités douanières tous les fonctionnaires de la Communauté et qu'elles restreignent ce bénéfice aux seuls neuf membres de la Haute Autorité, aux sept juges, aux deux avocats généraux et au greffier de la Cour de Justice.

vrij van rechten in te voeren en bij het neerleggen van hun ambt deze vrij van rechten weder uit te voeren naar het land waar zij domicilie hebben. »

Hetzelfde geldt voor het regime van voorrechten toepasselijk op de leden van het Hof van Justitie die, luidens artikel 3 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie, benevens vrijstelling van rechtsvervolgning, de voorrechten genieten welke zijn opgesomd onder b, c en d van artikel 11 van het Protocol betreffende de Voorrechten en Immuniteten van de Gemeenschap.

Aan de andere kant bepaalt artikel 14 van laatstgenoemd Protocol het volgende :

« De Hoge Autoriteit kan met één of meerdere deelnemende Staten aanvullende overeenkomsten sluiten ter nadere regeling van het bepaalde in dit Protocol. »

Op grond van deze laatste tekst had de Hoge Autoriteit, onmiddellijk na haar ambtsaanvaarding, aan de Luxemburgse Regering een ontwerp voorgelegd dat zij als « Aanvullende Overeenkomst betreffende Voorrechten en Immuniteten » bestempelde, maar dat deze draagwijdte overschreed en aan de leden van de Hoge Autoriteit en van het Hof van Justitie alsmede aan sommige hoge functionarissen van de Gemeenschap, zonder meer het diplomatieke statuut verleende.

Wegens het bestaan van een douane-unie tussen de Benelux-landen stelde de Luxemburgse Regering vast dat zij in deze aangelegenheid niet alleen een beslissing kon nemen en legde zij de zaak aan de Belgische en Nederlandse Regeringen voor. De Administratieve Raad voor de Douaneregelingen van Benelux bracht een gunstig advies uit, maar op zijn voorstel kwamen de Regeringen der Beneluxlanden overeen om voorlopig en in afwachting van het sluiten van een definitief akkoord tussen de Regeringen der zes Staten die lid zijn van de Gemeenschap, aan de leden van de Hoge Autoriteit en van het Hof van Justitie alsmede aan zes aan te wijzen hoge functionarissen van de Gemeenschap tolvrijheid te verlenen.

Bij dezelfde gelegenheid werd eveneens geregeld het regime van vrijdom van douanerechten toepasselijk op de bij de Hoge Autoriteit geaccrediteerde diplomatieke zendingen der niet-deelnemende Staten, d.i. ten gunste van de zendingshoofden en van hun adjuncten met de rang van gevolmachtigd minister.

Dit voorlopig regime werd om de zes maanden verlengd, ten einde de Regeringen der zes Deelnemende Landen van de Gemeenschap in staat te stellen de nodige onderhandelingen tot een goed einde te brengen. Deze onderhandelingen werden intussen einde 1954 gevoerd en wegens het feit dat de terugslag der toegestane tolvoordelen alleen de drie Beneluxlanden raakt werd er besloten een vereenvoudigde procedure te volgen, geconcretiseerd door een overeenkomst waarvan de tekst werd opgenomen in het proces-verbaal van de 23^e zitting, gehouden op 21 en 22 maart 1955 door de Ministers der zes Deelnemende Landen, vergaderd in de schoot van de Bijzondere Raad van Ministers. Deze Ministers hebben akte genomen van de bepalingen overeengekomen tussen de Regeringen der Beneluxlanden en verklaard dat zij tegen deze bepalingen geen bezwaar hebben.

Met betrekking tot de persoonlijkheden der Gemeenschap zijn deze bepalingen restrictiever dan het voorlopig regime dat oorspronkelijk van kracht was, in deze zin dat zij alle functionarissen van de Gemeenschap van het voordeel der tolvrijheid uitsluiten en dat zij dit voordeel nog slechts toestaan aan de negen leden van de Hoge Autoriteit, de zeven rechters, de beide advocaten-generaal en de griffier van het Hof van Justitie.

Par contre, pour les missions diplomatiques d'Etats non-membres accréditées auprès de la Communauté, ces dispositions élargissent le projet originaire, en s'inspirant des règles générales applicables à la matière et étendent le statut diplomatique régulier aux membres de ces missions, pour autant qu'ils aient un statut diplomatique reconnu par le Gouvernement du pays du siège de la Haute Autorité.

Il est apparu que la mise en vigueur de ces privilèges et immunités relevait, au premier chef, du pays du siège des institutions de la Communauté.

Le Gouvernement luxembourgeois a, en conséquence, informé le Gouvernement belge, par lettre du 28 octobre 1955 de l'Ambassade du Grand-Duché de Luxembourg à Bruxelles, de son intention de mettre en application, par voie législative, ces privilèges et immunités sur la base de la décision du Conseil Spécial de Ministres citée ci-dessus.

En même temps, comme l'application des privilèges et immunités en cause — en tant qu'ils ont une incidence sur les droits d'entrée et d'accises communs — est subordonnée, conformément aux dispositions régissant l'Union Economique belgo-luxembourgeoise, à l'accord des Gouvernements des deux Etats membres de l'Union, le Gouvernement luxembourgeois sollicitait l'agrément du Gouvernement belge aux dispositions projetées, pour autant qu'elles concernent l'Union Economique.

Par lettre du 12 décembre 1955, le Gouvernement belge a marqué son accord en ce sens, se déclarant prêt à accorder, le cas échéant, les exemptions envisagées, sous réserve de l'approbation par les Chambres du présent échange de lettres.

La Chambre des Députés du Grand-Duché de Luxembourg a adopté le 6 juillet 1956 le projet de loi concernant l'octroi de certains privilèges à la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et aux missions accréditées auprès de la Communauté.

Le Ministre des Finances.

H. LIEBAERT.

Le Ministre des Affaires Étrangères.

V. LAROCK.

Le Ministre du Commerce Extérieur.

H. FAYAT.

Voor de bij de Geemeenschap geaccrediteerde diplomatieke zendingen van niet-deelnemende Staten daarentegen verruimen deze beschikkingen het oorspronkelijk ontwerp door zich te richten naar de terzake toepasselijke algemene regelen, en breiden zij het regelmatig diplomatiek statuut uit tot de leden van deze zendingen, voor zover zij een diplomatiek statuut bezitten dat door de Regering van het land waar de Hoge Autoriteit zetelt, erkend is.

Het is gebleken dat de inwerkingbrenging van deze voorrechten en immuniteten in de eerste plaats afhangt van het land waar de zetel van de instellingen der Gemeenschap gevestigd is.

Dienvolgens heeft de Luxemburgse Regering aan de Belgische Regering, bij brief d.d. 28 oktober 1955 van de Ambassade van het Groothertogdom Luxemburg te Brussel, kennis gegeven van haar voornemen deze voorrechten en immuniteten door middel van een wet in toepassing te brengen op de basis van de beslissing van de hogervermelde Bijzondere Raad van Ministers.

Daar de toepassing van bewuste voorrechten en immuniteten — voor zover deze een terugslag hebben op de gemeenschappelijke invoerrechten en accijnzen — overeenkomstig de voor de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie geldende bepalingen, aan de instemming van de Regeringen van beide Staten, leden van de Unie, onderworpen is, verzocht de Luxemburgse Regering tegelijkertijd om de instemming van de Belgische Regering met de overwogen beschikkingen, voor zover zij de Economische Unie aangaan.

Bij brief d.d. 12 december 1955 heeft de Belgische Regering haar instemming in die zin betuigd, en heeft zij zich bereid verklaard de overwogen uitzonderingen eventueel toe te staan, onder voorbehoud van de goedkeuring door de Kamers, van onderhavige wisseling van brieven.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers van het Groothertogdom Luxemburg heeft het wetsontwerp betreffende het toekennen van bepaalde voorrechten aan de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en aan de bij de Gemeenschap geaccrediteerde zendingen op 6 juli 1956 goedgekeurd.

De Minister van Financiën.

De Minister van Buitenlandse Zaken.

De Minister van Buitenlandse Handel.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires Etrangères, le 25 septembre 1956, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de l'Accord entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg, conclu par échange de lettres, datées à Bruxelles, les 28 octobre et 12 décembre 1955, concernant l'octroi de certains privilèges à la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et aux Missions accréditées auprès de la Communauté », a donné le 29 mai 1957 l'avis suivant :

L'accord que, par le projet, le Gouvernement a l'intention de soumettre à l'approbation des Chambres a été conclu par un échange de lettres. La première de ces lettres porte la date du 28 octobre 1955 et est signée pour le Grand-Duché de Luxembourg, par l'ambassadeur accrédité à Bruxelles. La seconde est datée du 12 décembre suivant; le signataire en est, pour la Belgique, le Ministre des Affaires Etrangères.

Il n'apparaît dans les lettres ni trace d'une intervention royale ni réserve de la ratification, encore que le Ministre des Affaires Etrangères ait pris soin de préciser que le Gouvernement belge ne manquerait pas, le cas échéant, d'octroyer les exemptions demandées par le Grand-Duché de Luxembourg dès que le Parlement belge aurait approuvé la correspondance intervenue entre les deux Gouvernements.

L'Accord ainsi conclu est un accord en forme simplifiée.

1. Les lettres échangées au nom des deux Gouvernements ne permettent guère de dégager la portée exacte de l'Accord.

Celle-ci est, selon les renseignements que le Conseil d'Etat a pu recueillir auprès du Ministère des Affaires Etrangères, de donner d'une part au Grand-Duché de Luxembourg, dans une matière qui est partiellement régie par une législation commune et pour laquelle il existe entre les deux pays une communauté de recettes fiscales, l'agrément de la Belgique à l'octroi par une loi luxembourgeoise aux membres de la Haute Autorité de la C.E.C.A., aux juges, avocats généraux et greffier de la Cour de Justice de la Communauté, ainsi qu'aux missions d'Etats non-membres de la Communauté mais représentés auprès d'elle, d'exemptions fiscales et d'immunités valables exclusivement en territoire luxembourgeois. Elle est, d'autre part, d'engager la Belgique à donner aux offices belges de perception les instructions nécessaires pour que les biens qui seraient importés au Grand-Duché de Luxembourg ou exportés à leur intervention puissent transiter librement sans que les droits et taxes dont exemption est accordée par la loi luxembourgeoise ne soient perçus.

Le Grand-Duché de Luxembourg et la Belgique sont, en effet, engagés dans les liens d'une Union Economique en vertu de conventions conclues à Bruxelles les 25 juillet 1921 et 23 mai 1935, la première approuvée par la loi du 5 mars 1922, les secondes par celle du 26 juillet 1935.

Aux termes de ces conventions, les lois et règlements relatifs aux matières douanières, d'accises, de contingent et de licence sont, en principe, communs et pris par la Belgique à l'issue d'une procédure de consultation. Les recettes fiscales afférentes à ces matières sont, en principe, elles aussi, communes et se partagent entre les deux partenaires de l'Union.

L'Accord déroge, dès lors, à ces conventions et est de nature à réduire, bien que dans une mesure négligeable, la part de la Belgique dans la recette fiscale commune.

2. L'Accord n'implique aucune dépense nouvelle pour la Belgique. Il n'est pas davantage susceptible de lier individuellement les Belges.

Sans doute, est-ce parce qu'il déroge à des conventions approuvées par des lois que le Gouvernement juge nécessaire de le soumettre à l'approbation des Chambres. L'article 68 de la Constitution ne formule pas expressément cette exigence mais il résulte de l'organisation constitutionnelle des pouvoirs que le Roi ne pourrait modifier seul ce qu'il n'a pu régler qu'avec le concours des Chambres. Les conventions des 25 juillet 1921 et 23 mai 1935 sont d'ailleurs entrées dans le droit interne par l'approbation dont elles ont fait l'objet : elles y ont acquis force obligatoire à l'égard des citoyens et les cours et tribunaux sont tenus de les appliquer. L'Accord doit à son tour s'inscrire dans le droit interne dans la mesure où il déroge aux conventions antérieures et dans la mesure où, en raison de la suppression de la frontière dou-

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 25e september 1956 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van het Akkoord tussen België en het Groothertogdom Luxemburg, afgesloten bij wisseling van brieven, gedagtekend Brussel, 28 oktober en 12 december 1955, betreffende het toekennen van zekere voorrechten aan de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal als ook aan de bij de Gemeenschap geaccrediteerde zendingen », heeft de 29^e mei 1957 het volgend advies gegeven :

Het Akkoord, dat de Regering voornemens is via het ontwerp aan de Kamers ter goedkeuring voor te leggen, is door briefwisseling gesloten. De eerste brief is gedagtekend 28 oktober 1955 en namens het Groothertogdom Luxemburg door de te Brussel geaccrediteerde ambassadeur ondertekend. De tweede brief is gedagtekend 12 december 1955 en namens België door de Minister van Buitenlandse Zaken ondertekend.

In deze brieven is geen spoor te vinden van enige bemoeiing vanwege de Koning, noch enig voorbehoud voor bekrachtiging, al heeft de Minister van Buitenlandse Zaken toch aangestipt, dat de Belgische Regering in voorkomend geval niet zal nalaten de voor het Groothertogdom Luxemburg gevraagde uitzonderingen toe te staan zodra het Belgische Parlement de tussen beide Regeringen gevoerde briefwisseling zal hebben goedgekeurd.

Het aldus gesloten Akkoord is een akkoord in vereenvoudigde vorm.

1. Uit de namens beide Regeringen gewisselde brieven is niet op te maken, welke de juiste strekking van het Akkoord is.

Volgens inlichtingen die de Raad van State bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft kunnen inwinnen, is de strekking enerzijds deze, dat België aan het Groothertogdom Luxemburg, in een gedeeltelijk door een gemeenschappelijke wetgeving beheerste materie, waarvoor gemeenschappelijke fiscale inkomsten tussen beide landen bestaan, verzekert dat het ermede instemt, dat een Luxemburgse wet aan de leden van het Hoog Gezagsorgaan van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, aan de rechters, de advocaten-generaal en de griffier van het Gerechtshof der Gemeenschap en aan zendingen van aan de Gemeenschap niet deelnemende maar daarbij vertegenwoordigde Staten fiscale vrijstellingen en immuniteten verleent, die uitsluitend op Luxemburgs grondgebied geldig zijn. Anderzijds strekt het Akkoord om België te verbinden, aan Belgische heffingskantoren zodanige instructies te geven, dat in het Groothertogdom ingevoerde of door bemiddeling van deze kantoren uitgevoerde goederen vrij doorvoer genieten, zonder enige heffing van rechten en taksen waarvan de Luxemburgse wet vrijstelling verleent.

Het Groothertogdom Luxemburg en België zijn immers door een Economische Unie verbonden krachtens overeenkomsten die te Brussel op 25 juli 1921 en 23 mei 1935 zijn gesloten en waarvan de eerste door de wet van 5 maart 1922, de tweede door die van 26 juli 1935 zijn goedgekeurd.

Luidens deze overeenkomsten zijn de wetten en reglementen inzake douane, accijzen, contingenten en vergunningen in beginsel gemeenschappelijk en worden zij door België uitgevaardigd na een adviesprocedure. Ook de daaraan verbonden fiscale inkomsten zijn in beginsel gemeenschappelijk en worden onder beide partners van de Unie verdeeld.

Het Akkoord wijkt dus van deze overeenkomsten af; het is ook van die aard dat het het Belgische aandeel in de gemeenschappelijke fiscale inkomsten, zij het in een onbeduidende mate, kan verminderen.

2. Het Akkoord brengt geen nieuwe uitgaven voor België mede. Het is evenmin van zodanige aard, dat het de Belgen persoonlijk kan binden.

Wellicht heeft de Regering een goedkeuring door de Kamers nodig geacht omdat het afwijkt van overeenkomsten die door wetten zijn goedgekeurd. Artikel 68 van de Grondwet stelt deze eis niet uitdrukkelijk, maar het grondwettelijk bestel der machten is zo, dat de Koning alléén geen verandering kan aanbrengen in datgene waarvoor hij de medewerking van de Kamers nodig heeft gehad. De overeenkomsten van 25 juli 1921 en 23 mei 1935 zijn trouwens dank zij hun goedkeuring in het interne recht getreden : zij hebben er bindende kracht gekregen ten aanzien van de Staatsburgers; gerechtshoven en rechtbanken moeten ze toepassen. Het Akkoord zal op zijn beurt in het interne recht worden opgenomen in de mate waarin het van de vroegere overeenkomsten afwijkt of in de mate waarin het, wegens de

nière entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg, il doit recevoir application en Belgique. Cet effet ne peut être atteint qu'à l'intervention d'une loi d'approbation.

3. L'Accord soulève, en tant qu'il touche à la matière douanière, la question de sa compatibilité avec la convention douanière conclue le 5 septembre 1944 entre la Belgique, le Luxembourg et les Pays-Bas, approuvée par la loi du 22 novembre 1947.

Les dispositions préliminaires du tarif des droits d'entrée annexé à la Convention disent au § 13 :

« Sur la proposition du Conseil administratif des Douanes, les Ministres compétents accordent, sous les conditions qu'ils déterminent, l'exemption totale ou partielle des droits d'entrée pour les marchandises ci-après : ... ».

A cet égard, on note toutefois que chacune des lettres échangées entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg fait état du consentement des Pays-Bas et de la participation de ce pays aux préliminaires des mesures prises par le Grand-Duché de Luxembourg.

D'autre part, le § 13 des dispositions préliminaires du tarif des droits d'entrée n'est pas à ce point rigoureux qu'il exclue la conclusion par une des parties à la Convention du 5 septembre 1944, d'autres conventions comportant des exemptions et des immunités en matière douanière, sans l'intervention formelle des autres parties. Il existe plusieurs arrangements qui confirment cette interprétation.

La chambre était composée de
MM. :

F. LEPAGE, conseiller d'Etat, président;
G. HOLOYE, conseiller d'Etat;
G. VAN BUNNEN, conseiller d'Etat;
A. BERNARD, assesseur de la section de législation;
Ch. VAN REEPINGHEN, assesseur de la section de législation;
Mme J. DE KOSTER, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. F. LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M. W. LAHAYE, auditeur.

Le Greffier, Le Président,
(s.) J. DE KOSTER. (s.) F. LEPAGE.

Pour expédition délivrée au Ministre des Affaires Etrangères.

Le Greffier du Conseil d'Etat.

afschaffing van de douanegrens tussen België en het Groothertogdom Luxemburg, toepassing in België moet krijgen. Dit resultaat nu kan alleen door een goedkeuringswet worden bereikt.

3 Voor zover het Akkoord douanezaken betreft, rijst de vraag of het overeen te brengen is met de door de wet van 22 november 1947 goedgekeurde douaneovereenkomst van 5 september 1944 tussen België, Luxemburg en Nederland.

De inleidende bepalingen van het bij de Overeenkomst gevoegde tarief van invoerrechten stellen in § 3 :

« De bevoegde Ministers verlenen op voorstel van de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen, onder de nodige door hen te stellen voorwaarden, gehele of gedeeltelijke vrijstelling van invoerrecht voor : ... ».

In dit verband moge echter worden opgemerkt, dat elke tussen België en het Groothertogdom Luxemburg gevoerde briefwisseling gewag maakt van Nederlands instemming en deelneming aan de voorbereiding van de door het Groothertogdom genomen maatregelen.

Voorts is § 13 van de inleidende bepalingen van het tarief van invoerrechten niet zo streng, dat een van de partijen bij de Overeenkomst van 5 september 1944 geen overeenkomsten die douanevrijstellingen en immuniteten bevatten, zou mogen sluiten zonder formele bemoeiing van de overige partijen. Tal van bestaande schikkingen bevestigen deze interpretatie.

De kamer was samengesteld uit
de HH. :

F. LEPAGE, raadsheer van State, voorzitter;
G. HOLOYE, raadsheer van State;
G. VAN BUNNEN, raadsheer van State;
A. BERNARD, bijzitter van de afdeling wetgeving;
Ch. VAN REEPINGHEN, bijzitter van de afdeling wetgeving;
Mevr. J. DE KOSTER, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. LAHAYE, auditeur.

De Griffier, De Voorzitter,
(get.) J. DE KOSTER (get.) F. LEPAGE.

Voor uitgifte afgeleverd aan de Minister van Buitenlandse Zaken.

De Griffier van de Raad van State.

R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances, de Notre Ministre des Affaires Etrangères et de Notre Ministre du Commerce Extérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances, Notre Ministre des Affaires Etrangères et Notre Ministre du Commerce Extérieur, sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

L'Accord entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg, conclu par échange de lettres, datées à Bruxelles, les 23 octobre et 12 décembre 1955, concernant l'octroi de certains privilèges à la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et aux missions accréditées auprès de la Communauté, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 29 juin 1957.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën, van Onze Minister van Buitenlandse Zaken en van Onze Minister van Buitenlandse Handel,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUTEN WIJ :

Onze Minister van Financiën, Onze Minister van Buitenlandse Zaken en Onze Minister van Buitenlandse Handel zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

Het Akkoord tussen België en het Groothertogdom Luxemburg, afgesloten bij wisseling van brieven, gedagtekend Brussel, 28 oktober en 12 december 1955, betreffende het toekennen van zekere voorrechten aan de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal alsook aan de bij de Gemeenschap geaccrediteerde zendingen, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 29 juni 1957.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën,

H. LIEBAERT.

*Le Ministre des Affaires Etrangères,**De Minister van Buitenlandse Zaken,*

V. LAROCK.

*Le Ministre du Commerce Extérieur,**De Minister van Buitenlandse Handel,*

H. FAYAT.

ACCORD

entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg conclu par échange de lettres, datées à Bruxelles, les 28 octobre et 12 décembre 1955, concernant l'octroi de certains privilèges à la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et aux missions accréditées auprès de la Communauté.

AMBASSADE DU LUXEMBOURG
EN BELGIQUE.

1228/55 - 3/L - 43/16

Bruxelles, le 28 octobre 1955.

Monsieur le Ministre,

D'ordre de mon Gouvernement, j'ai l'honneur de me référer aux conversations qui ont eu lieu, au sein du Conseil de Ministres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier, au sujet des privilèges et immunités de la Communauté et des missions d'Etats non-membres accréditées auprès d'elle. Au cours de ces échanges de vues, les six Gouvernements ont pu se mettre d'accord sur une proposition émanée des Gouvernements belge, luxembourgeois et néerlandais, aux termes de laquelle une extension des privilèges en matière de douanes et d'accises était désirable en faveur des membres de la Haute Autorité ainsi que des juges, des avocats généraux et du greffier de la Cour de Justice, alors que la plénitude des privilèges diplomatiques devrait être octroyée aux missions d'Etats non-membres accréditées auprès de la Communauté.

En conséquence, le Conseil Spécial de Ministres de la Communauté a pris lors de sa 23e session tenue à Luxembourg les 21 et 22 mars 1955, la décision suivante :

Approuvant la proposition de la Commission de Coordination, les membres du Conseil, agissant en leur qualité de représentants des Etats membres,

prennent acte des dispositions suivantes convenues entre les Gouvernements des Etats membres du Benelux :

« 1. L'exemption des droits et taxes frappant l'importation et des droits d'accise est accordée aux membres de la Haute Autorité, ainsi qu'aux juges, aux avocats généraux et au greffier de la Cour de Justice, dans le pays du siège de leur institution respective, dans la même mesure et dans les mêmes conditions qu'elle est accordée aux chefs des missions diplomatiques accréditées dans ledit pays.

» 2. Les missions d'Etats non-membres, accréditées auprès de la Communauté, jouiront, dans le pays du siège de la Haute Autorité, du même statut que les missions diplomatiques de même nationalité accréditées dans ce pays.

» Les membres de ces missions, pour autant qu'ils aient un statut diplomatique reconnu par le Gouvernement du pays du siège de la Haute Autorité, jouiront des privilèges et immunités accordés, à rang égal, aux membres des missions diplomatiques de même nationalité accréditées au pays du siège. »

et déclarent que ces dispositions ne soulèvent pas d'objections de leur part.

En ce qui concerne la manière de mettre ces privilèges en vigueur, les Gouvernements intéressés ont estimé que c'était, au premier chef, une affaire du pays du siège de la Communauté. En conséquence, le

A Son Excellence

Monsieur Paul-Henri SPAAK,
Ministre des Affaires Etrangères,
à Bruxelles.

AKKOORD

tussen België en het Groothertogdom Luxemburg, afgesloten bij wisseling van brieven, gedagtekend Brussel, 28 oktober en 12 december 1955, betreffende het toekennen van zekere voorrechten aan de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal alsook aan de bij de Gemeenschap geaccrediteerde zendingen.

(Vertaling.)

AMBASSADE VAN LUXEMBURG
IN BELGIË

1228/55 - 3/L - 43/16

Brussel, 28 oktober 1955.

Mijnheer de Minister,

Op last van mijn Regering heb ik de eer te verwijzen naar de besprekingen die met betrekking tot de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschap en van de bij dezelve geaccrediteerde zendingen van niet-aangesloten Staten in de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal plaats hadden. Tijdens deze gedachtenwisselingen zijn de zes Regeringen het eens geworden over een voorstel dat van de Belgische, Luxemburgse en Nederlandse Regeringen uitging en luidens welk een uitbreiding van de voorrechten inzake douane en accijnzen wenselijk ware ten gunste van de leden der Hoge Autoriteit zomede van de rechters, de advocaten-generaal en de griffier van het Hof van Justitie, terwijl volledige diplomatieke voorrechten zouden moeten verleend worden aan de bij de Gemeenschap geaccrediteerde zendingen van niet-aangesloten Staten.

Dienvolgens heeft de Bijzondere Raad van Ministers van de Gemeenschap, tijdens de te Luxemburg op 21 en 22 maart 1955 gehouden 23^e zitting, de volgende beslissing genomen :

De leden van de Raad, handelend in hun hoedanigheid van afgevaardigden van de aangesloten Staten,

keuren het voorstel van de Coördinatiecommissie goed, nemen akte van de volgende tussen de Regeringen der Benelux-Staten overeengekomen beschikkingen :

« 1. Vrijstelling van rechten en belastingen op de invoer en van accijnzen wordt verleend aan de leden van de Hoge Autoriteit, zomede aan de rechters, de advocaten-generaal en de griffier van het Hof van Justitie, in het land waar de zetel van hun respectieve instelling gevestigd is, in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als zij verleend is aan de hoofden der in het gezegde land geaccrediteerde diplomatieke zendingen.

» 2. De bij de Gemeenschap geaccrediteerde zendingen van niet-aangesloten Staten zullen in het land waar de zetel der Hoge Autoriteit gevestigd is, hetzelfde statuut genieten als de in dat land geaccrediteerde diplomatieke zendingen van dezelfde nationaliteit.

» De leden van deze zendingen zullen, voor zover zij een door de Regering van het land waar de zetel der Hoge Autoriteit gevestigd is, erkend diplomatiek statuut bezitten, de voorrechten en immuniteiten genieten die, voor de overeenstemmende rang, toegekend zijn aan de leden van de in het land waar de zetel gevestigd is geaccrediteerde diplomatieke zendingen van dezelfde nationaliteit. »

en verklaren dat van hunnenwege geen bezwaren tegen die beschikkingen bestaan.

Wat de wijze betreft waarop deze voorrechten in werking zullen gebracht worden, hebben de betrokken Regeringen geoordeeld dat het in de eerste plaats een aangelegenheid is die het land waar de zetel

Aan Zijne Excellentie

de heer P.-H. SPAAK,
Minister van Buitenlandse Zaken,
Brussel.

Gouvernement luxembourgeois a préparé un projet de loi qui sera soumis prochainement au Parlement et dont les termes, fondés sur la décision citée ci-dessus, sont les suivants :

Article premier.

L'exemption des droits et taxes frappant l'importation et des droits d'accise est accordée aux membres de la Haute Autorité, ainsi qu'aux juges, aux avocats généraux et au greffier de la Cour de Justice de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier dans la même mesure et dans les mêmes conditions qu'elle est accordée aux chefs des missions diplomatiques accréditées au Luxembourg.

Art. 2.

Les missions d'Etats non-membres, accréditées auprès de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier jouiront du même statut que les missions diplomatiques de même nationalité accréditées au Luxembourg.

Les membres de ces missions, pour autant qu'ils aient un statut diplomatique reconnu par le Gouvernement, jouiront des privilèges et immunités accordés, à rang égal, aux membres des missions diplomatiques de même nationalité accréditées au Luxembourg.

Art. 3.

L'octroi des privilèges et immunités visés par l'article 2 est subordonné en outre aux dispositions convenues éventuellement entre le Gouvernement et la Haute Autorité.

Il est dans les intentions du Gouvernement luxembourgeois de mettre en application les privilèges prévus dans ce projet à partir du moment où la loi sera entrée en vigueur. Toutefois, conformément aux dispositions qui régissent l'Union Economique belgo-luxembourgeoise, les privilèges visés dans les articles 1 et 2 du projet de loi, pour autant qu'ils concernent les droits d'entrée et d'accises communs, ne pourront être appliqués sans qu'il y ait à ce sujet accord entre les deux partenaires de l'Union. Pour cette raison, je saurais gré à Votre Excellence de bien vouloir me faire connaître l'accord du Gouvernement belge sur les dispositions projetées, pour autant qu'elles concernent l'Union Economique, et de me confirmer que les exemptions envisagées seront accordées, le cas échéant, directement par les offices belges compétents.

Je saisis cette occasion, Monsieur le Ministre, pour renouveler à Votre Excellence l'assurance de ma haute considération.

(s.) SCHAUS.

MINISTÈRE
des
AFFAIRES ÉTRANGÈRES
et du
COMMERCE EXTÉRIEUR

N° B5/PSA/CECA/17.202

Bruxelles, le 12 décembre 1955.

Monsieur l'Ambassadeur,

J'ai l'honneur d'accuser la réception de la lettre du 28 octobre 1955 par laquelle Votre Excellence a bien voulu me faire part de l'intention du Gouvernement grand-ducal de mettre en application, par voie législative, les privilèges et immunités de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier et des missions d'Etats non-membres accréditées auprès d'elle, sur la base des dispositions convenues entre les Gouvernements des Etats membres du Benelux dont le Conseil Spécial de Ministres de la Communauté a pris acte en sa session des 21 et 22 mars 1955.

Ainsi qu'Elle m'en a prié, j'ai l'honneur de faire savoir à Votre Excellence que le Gouvernement belge marque son accord sur les dispositions projetées, en tant qu'elles concernent l'Union Economique belgo-luxembourgeoise, et qu'il ne manquera pas, le cas échéant, d'octroyer les exemptions envisagées dès que le Parlement belge, qui en sera saisi incessamment, aura approuvé l'échange de lettres intervenu entre nos deux Gouvernements.

Je saisis cette occasion, Monsieur l'Ambassadeur, de renouveler à Votre Excellence l'assurance de ma très haute considération.

(s.) P.-H. SPAAK.

A Son Excellence

Monsieur Lambert SCHAUS,
Ambassadeur du Grand-Duché de Luxembourg,
à Bruxelles.

van de Gemeenschap gevestigd is, aangaat. Dienvolgens heeft de Luxemburgse Regering een wetsontwerp voorbereid dat eerlang aan het Parlement zal overgemaakt worden en dat, steunend op de hierboven aangehaalde beslissing, luidt als volgt :

Eerste artikel.

Vrijstelling van rechten en belastingen op de invoer en van accijs-rechten wordt verleend aan de leden der Hoge Autoriteit, zomede aan de rechters, aan de advocaten-generaal en aan de griffier van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als zij verleend is aan de hoofden der in Luxemburg geaccrediteerde diplomatieke zendingen.

Art. 2.

De bij de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal geaccrediteerde zendingen van niet-aangesloten Staten zullen hetzelfde statuut genieten als de in Luxemburg geaccrediteerde diplomatieke zendingen van dezelfde nationaliteit.

De leden van deze zendingen zullen voor zover zij een door de Regering erkend diplomatiek statuut bezitten, de voorrechten en immuniteiten genieten die, voor de overeenstemmende rang, toegekend zijn aan de leden der in Luxemburg geaccrediteerde diplomatieke zendingen van dezelfde nationaliteit.

Art. 3.

De in artikel 2 bedoelde toekenning van voorrechten en immuniteiten is daarenboven afhankelijk van de eventueel tussen de Regering en de Hoge Autoriteit overeengekomen beschikkingen.

De Luxemburgse Regering is voornemens de in dit ontwerp voorziene voorrechten in toepassing te brengen zodra de wet van kracht wordt. Nochtans zullen, overeenkomstig de bepalingen die de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie regelen, de onder artikelen 1 en 2 van het wetsontwerp vermelde voorrechten, voor zover zij betrekking hebben op gemeenschappelijke invoer- en accijsrechten, niet kunnen toegepast worden zonder dat desbetreffend tussen de beide partners van de Unie overeenstemming is bereikt. Om die reden zou ik Uwe Excellentie dank weten mij wel te willen mededelen of de Belgische Regering akkoord gaat met de ontworpen beschikkingen, voor zover deze de Economische Unie aangaan, en mij te willen bevestigen of de voorgenomen vrijstellingen in voorkomend geval rechtstreeks door de bevoegde Belgische diensten zullen verleend worden.

Ik neem deze gelegenheid te baat, Mijnheer de Minister, om Uwe Excellentie de verzekering mijner zeer bijzondere hoogachting te her-nieuwen.

(get.) SCHAUS.

MINISTERIE
van
BUTTENLANDSE ZAKEN
en
BUTTENLANDSE HANDEL

N° B5/PSA/CECA/17.202

Brussel, 12 december 1955.

Mijnheer de Ambassadeur,

Ik heb de eer de ontvangst te melden van uw brief van 28 oktober 1955 waarbij Uwe Excellentie mij wel heeft willen kennis geven van het voornemen van de groothertogelijke Regering om door middel van een wet de voorrechten en immuniteten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en van de bij haar geaccrediteerde zendingen van niet-deelnemende Staten in toepassing te brengen op de basis van de door de Regeringen der Benelux-Staten overeengekomen beschikkingen waarvan de Bijzondere Raad van Ministers van de Gemeenschap tijdens zijn zitting van 21 en 22 maart 1955 akte heeft genomen.

Gevolggevend aan het verzoek van Uwe Excellentie, heb ik de eer Haar mede te delen dat de Belgische Regering met de voorgenomen beschikkingen, voor zover zij de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie aangaan, haar instemming betuigt en dat zij, in voorkomend geval, niet zal nalaten de overwogen uitzonderingen toe te staan zodra het Belgisch Parlement, waarbij zij eerlang zullen worden ingediend, de tussen onze beide Regeringen gewisselde brieven zal hebben goedgekeurd.

Ik neem deze gelegenheid te baat om aan Uwe Excellentie de hernieuwde verzekering van mijn gans bijzondere hoogachting te betuigen.

(get.) P.-H. SPAAK.

Aan Zijne Excellentie

de heer Lambert SCHAUS,
Ambassadeur van het Groothertogdom Luxemburg,
te Brussel.